

ODVJETNIČKI URED

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

18-09-2019

12-09-2019
Poslovni broj: 55 Pž-428/2016-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mirna Maržić, u pravnoj stvari tužitelja SREDIŠNJE KLIRINŠKO DEPOZITARNO DRUŠTVO d.d., Zagreb, Heinzelova 62 a, OIB 64406809162, kojeg zastupa punomoćnica Ana Cerovec, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika CIGLANA-SINJ d.d., u stečaju, Sinj, Put Ruduše 44, OIB 88402359413, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Samardžić, odvjetnik u Splitu, radi isplate iznosa od 3.802,55 kn, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-412/2015 od 17. prosinca 2015., 22. kolovoza 2019.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-412/2015 od 17. prosinca 2015.

riješio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-412/2015 od 17. prosinca 2015. u točki II. njegove izreke.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-412/2015 od 17. prosinca 2015. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Petra Žanka iz Trogira, poslovni broj Ovr-26/15 od 13. veljače 2015. kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 3.802,55 kn s zakonskim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa navedenog u izreci do isplate kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 887,25 kn, dok je pobijanom točkom II. izreke pobijanog rješenja naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 3.950,00 kn.

Tuženik žalbom pobija navedenu presudu, te odluku iz točke II. izreke rješenja kojom je odlučeno o parničnim troškovima zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i odbije

tužbeni zahtjev, podredno da se pobijana presuda i rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu i rješenje na temelju odredaba iz čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da su pobijane odluke pravilne i zakonite.

Uvodno se ističe kako se u ovom postupku radi o sporu male vrijednosti iz čl. 502. st. 1. ZPP-a, a na temelju čl. 467. st. 1. ZPP-a presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6. 8., 9., 10. i 11. tog Zakona i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 3.802,55 kn s osnove utuženih računa koji se odnose na tražbinu dospjelu u razdoblju od lipnja 2014. do siječnja 2015. s osnove pohrane vrijednosnih papira tuženika, održavanje računa vrijednosnih papira na kojima su ubilježene dionice tuženika, te ostale usluge specificirane pojedinim računom.

Iz stanja spisa proizlazi da je utuženo potraživanje nastalo nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (stečajni postupak je otvoren rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-451/2013 od 28. studenog 2013.), slijedom čega predmetna obveza spada u ostale obveze stečajne mase sukladno čl. 87. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12).

Na temelju provedenog prvostupanjskog postupka proizlazi da je među parničnim strankama nesporno da je tužitelj s tuženikom kao članom izdavateljem 9. svibnja 2006. sklopio Ugovor o članstvu (dalje u tekstu: Ugovor o članstvu) kojeg su sastavni dio Pravila i Upute tužitelja, te pripadajući Cjenici, a na temelju kojeg je tuženik kao član izdavatelj koristio usluge Depozitorija tužitelja, dok su redovne dionice tuženika uključene u usluge prijeboda i namire tužitelja. Za pružene mu usluge, tuženik je sukladno ugovornim odredbama bio u obvezi platiti tužitelju propisanu naknadu.

Prvostupanjski sud je nadalje utvrdio da je tuženikovom uplatom u iznosu od 3.800,91 kn na dan 30. siječnja 2015. tužitelj zatvorio druge račune po kojima je tuženik imao dugovanja, a računi su zatvarani prema datumu dospelja. Budući da tuženik do zaključenja raspravljanja pred prvostupanjskim sudom nije dostavio nikakve dokaze za svoje tvrdnje da je dio duga plaćen, prvostupanjski sud je o toj činjenici zaključio primjenom pravila o teretu dokazivanja i prihvatio tužbeni zahtjev, te odlučio kao u izreci pobijane presude pozivom na odredbu čl. 9. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO).

O zateznim kamatama je odlučeno primjenom čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a.

Tuženik u žalbi jedino navodi da činjenična utvrđenja i pravni zaključci prvostupanjskog suda ukazuju na bitnu povredu odredaba parničnog postupka ali ne obrazlažući na koju, te da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati i da nema razloga o odlučnim činjenicama. Također navodi da su osnova i visina potraživanja sporni, te da je sporan i način zatvaranja predmetnog potraživanja na način kako je to tužitelj učinio.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, ocjena je ovog suda da pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla valjano ispitati, budući da presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, slijedom čega nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik sadržajno ukazuje žalbenim navodima.

Žalbeni navodi da su osnova i visina sporni i da je sporan tužiteljev način zatvaranja predmetnog potraživanja, predstavljaju iznošenje novih činjenica po prvi puta tek u žalbi. Međutim, sukladno odredbi čl. 352. st. 1. ZPP-a, u žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, a o čemu u konkretnom slučaju nije riječ.

S materijalnopravnog aspekta, vjerovnikovo namirenje obveza prema njihovom dospijeću u situaciji kad nema dužnikove izjave o uračunavanju je u skladu s odredbom čl. 171. st. 2. ZOO-a. Budući da tuženik nije s uspjehom osporio tvrdnje tužitelja da su postojale i ranije nepodmirene obveze tuženika prema tužitelju i da prilikom plaćanja tuženik nije dao izjavu o uračunavanju (nije odredio koje dospjele obveze tom uplatom ispunjava), zatvaranjem ranijih računa uplatom izvršenom 30. siječnja 2015., tužitelj je postupio u skladu s odredbom čl. 171. st. 2. ZOO-a o uračunavanju.

Slijedom svega navedenog, na temelju utvrđenja da tuženik sukladno ugovorom preuzetom obvezom nije ispunio tužiteljevu tražbinu s osnove naknade za pohranu vrijednosnih papira tuženika, održavanje računa vrijednosnih papira, te ostalih usluga specificiranih pojedinim računom u utuženom iznosu, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom materijalnog prava ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i pravilnom primjenom čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog.

I odluka o troškovima postupka je pravilno utemeljena na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 155. ZPP-a. U odnosu na ovu odluku, tuženik u žalbi niti ne navodi kakve konkretne žalbene navode.

Budući da ovaj sud ne nalazi da bi bila ostvarena koja od bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8. i 9. ZPP-a na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti, a na utvrđeno činjenično stanje je pravilno primijenjeno materijalno pravo kad je tužbeni zahtjev ocijenjen osnovanim, tuženikova žalba se ukazuje u cijelosti neosnovanom.

Zbog iznesenih razloga je valjalo odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu i rješenje, te odlučiti kao u izreci na temelju čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 22. kolovoza 2019.

Sudac

Mirna Maržić, v. r.

Članak 17. - ovlaštenu službenik
Brankica Curman

